

Kedvező tapasztalatok

(Tudósítónktól.) Napjainkban egyre több szó esik a csökkentett munkaidőről. S a szavakat tettek követik; üzemünk egymás után élnek ezzel a munkások élet- és munkakörülményeit javító lehetőséggel. A közelmúltban — pontosabban augusztus 1-től — a Szegedi Nyomda Vállalatnál is sor került erre a sokak által várt intézkedésre.

A gondos felkészülés, a tapasztalatok gyűjtése, felhasználása, egyszóval a jó alapozás zökkenőmentessé tette az áttérést, sőt gyümölcsözővé is. A gazdasági vezetők és az üzem dolgozói között méginkább elmélyült a kapcsolat, s ez azt eredményezte, hogy rövidebb munkaidő ellenére 18,2 százalékkal túlteljesítették augusztus havi termelési ter-
vüket.

Egy hónap tapasztalataiból, eredményeiből még nem lehet messzemenő következtetéseket levonni. Mindenestre biztató előjel egy ilyen jó kezdet. Az üzemben uralkodó tevékeny, bizakodó légkör biztosítéka a további eredményes munkának.

Varga Ferenc

További „rövidhetes” építők

Utasításban határozta meg az építésügyi és városfejlesztési miniszter azoknak az újabb munkaköröknek a jegyzékét, amelyekben — egészségi ártalom veszélye miatt — csökkenteni kell a munkaidőt. A minszteri utasítás szerint az olyan üzemeknél, amelyekben a munkaidőt egészségi ártalom veszélye miatt még nem csökkentették vagy csak a dolgozók kisebb részét érinti, **egységesen a heti 44 órás munkaidő alkalmazható.**

Heti 40 órás munkaidő-csökkentésre kerülhet sor az **építőiparban**: a széntüzelésű kazánfűtőknél, a parkettacsiszolóknál, a kéménytisztítóknál, a cementüzemekben, a vibrátoros szalagkezelőkre, a mésztöltőkre, az eternitüzemekben a termékek száraz megmunkálásával foglalkozó dolgozókra lehet kiterjeszteni a munkaidő-csökkentést. A Vegyipari Gyártó Vállalatnál 40 órára kell csökkenteni a minimummal dolgozó festő és olajzók, továbbá a laboratóriumi dolgozók munkaidejét.

A zenebarátok gazdag évadja

Májusban ünnepelte fennállásának évtizedes jubileumát a Szegedi Zenebarátok Kórusa. Az emlékezetes budapesti akadémiai koncert óta két jelentős bemutakozáson vettek részt: augusztusban a Nyírbátori Napok ünnepségein Verdi Requiemjét szívalattal meg a miskolci filharmonikusokkal, néhány nappal később a diósgyőri vár rekonstrukciója alkalmából rendezett fesztiválon léptek közönség elé.

Idői műsortervük is gazdagnak ígérkezik: október 20-án a szegedi filharmonia évadnyitó hangversenyén **Beethoven IX.** szimfóniájában, 26-án Verdi Requiemjében működnek közre. Májusban **Orff Carmina Burana**-ját és **Debussy Három Nocturne**-jének egyik tételét énekelik, s ezzel a két bemutatóval elmennek Békéscsabára, Kec-

Teljesítheti tervét a mezőgazdaság

Kedden a MÉM-ben a megyei tanácsok vb elnökhelyetteseinek, a megyei pártbizottságok és a tanácsok mezőgazdasági és élelmiszerügyi osztályvezetőinek részvételével értekezletet tartottak, amelyen az év eddigi eredményeit és a soronkövetkező feladatokat vitatták meg. Dr. Dimény Imre mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter elmondotta: annak ellenére, hogy a fagykár és az aszály az év első felében nehéz helyzetet teremtett, mégis — az előzetes számítások szerint — a tavalyihoz hasonlóan és a tervezettnél megfelelően alakul a mezőgazdaság idei össztermelése. A tapasztalatok azt bizonyítják, hogy a gazdaságok jól felkészültek a reformintézkedések bevezetésére. Az új gazdaságirányítási

rendszer az élelmiszergazdálkodás területén beváltotta a hozzáfűzött reményeket. A közgazdasági szabályozók, ösztönzők jók, kiállták az idő próbáját, ezen a téren alapvető változtatásokra nincs is szükség.

Dr. Sághy Vilmos, a mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter első helyettese beszámolójában részletesen elemezte, hogyan valósulhatnak meg az ideai tervek. A nyárvégi felmérések arról tanúskodnak, hogy a mezőgazdaság előirányzott 71 milliárd forintos bruttó termelési értéke az őszi munkák jó szervezése esetén megvalósulhat. Nem látszik elérhetetlennek az sem, hogy realizálódik a felvásárlásban tervezett 4—5 százalékos növekedés is, sőt a mezőgazdaság ezt az előirányzatot még túl is teljesíti.

Húsz perc a pályaudvaron

Vasárnap délután. Az eget összefüggő felhőzet borítja. Az eső, hol eláll, hol újra esni kezd.

Négy és öt között két fontos esemény is lejátszódik a szegedi pályaudvaron. 16 óra 35 perckor érkezik Budapest felől és 16 óra 42 perckor indul Miskolc felé egy-egy gyorsvonat.

A miskolci gyors utasával együtt érkezem. Az 1-es villamos hozza őket. Húsz perccel az indulás előtt benépesedik az előcsarnok. Búcsúszavak, néhol könyvek. Szülőök utaznak, akik Ceglédre, Szolnokra, Debrecenre, Nyíregyházára, Szerencsre, Miskolcra jöttek meglátogatni Szegeden tanuló gyermekeiket, munkásokat, akiket más városba szől a kötelesség.

Idős nagybajuszú bácsi és fejkendős néni. Egy dióbarna hajú lány kezét szorongatják. „Es írjál rendszeren. Nem nekünk való ez az út. Talán az apának igen, de én nem jövök legközelebb, inkább te gyere. Ha szünet van az iskolában.”

A két pénztár előtt hosszú sor áll, de a pénztárosok fürgén osztják a jegyeket.

Fél öt van. Egy vasutas kezében összetekert piros zászlóval elindul a pályaudvar baloldali vége felé, ahová az érkező pesti gyors mozdonyát számítja.

A hangszóró közli, hogy a harmadik vágányra gyorsvonat érkezik. Egy magas férfi — le kell hajolnia, hogy kislánya kezét foghassa — magyaráz a gyerekeknek. „Látod? Oda jön a vonat, amin rajta lesz Annuska, meg Éva.” A kislány kerek szemekkel bámul.

Ott, ahol a sín pár nem követhető tovább szemmel, feltűnik a szerelvény zöldszínű mozdonya. Az eső mintegy az érkezők üdvözlésekként elered. A piros zászlós vasutas futva igyekszik célja felé. A magas férfi esernyőt nyit.

Lassan gördülnek be a kocsik. A mozdony már fékez. A magas ablakból fáradt vasutas arc tekint az állomás épületére. Akik jönnek egytől-egyig visszautban vannak. Ki-ki a munkájához, szerszámaihoz, könyveihez tér vissza. Egy magas fiú bőrönddel, táskával és egy gitárral kászálódik le a lépcsőkről. A férfi és a kislány már találkozott Annuskával, meg Évával. Rövidre nyírt hajú barna arónakos ember esernyőt tart a feje fölé. Valakit keres. Idegesen fut az egyik vagonról a másikig, majd sarokon fordul és eltűnik az épületben.

A hangosan beszélő a miskolci gyors indulását jelzi. A szerelvény megrándul, majd lassan, méltóságteljesen elindult közel 7 órák útjára. Kezek emelkednek a magasba. Még egy-egy utolsó jótanács: „Vigyázz magadra, üdvözlöm Julis nénédet, írjál, szorgalmasan tanulj, utazz haza a hét végén!” A hangok elvesznek a dübörgésben, lassan elmosódnak az arcok, majd az utolsó kocsi is eltűnik a szem elől.

A váróteremben néhányan már egy másik vonat érkezését, vagy indulását várják. Képeslapot, levelet írnak, olvasnak, esznek, beszélgetnek, alvó is akad köztük. A sötét levegője alkohol párával telt meg. A pénztár és a pult előtt egyaránt hosszú sorok állnak.

Az előcsarnokban egy család áll a bőröndök körül. Az eső ellátást várják. Taxiba ülnek, de taxi nincs. A papa érkezett. Mindent egyszerre akar elmondani. Arcáról sugárzik az öröm. Együtt a család. Egy kendős asszony könnyecsepp morzsol szét a szemében, a fiát kísérté ki. Mit csinál ott az idegenben?

Az érkezők javarészt már elvitte a csuklós villamos. Az eső is eláll. A sokbőröndös család a villamos megállóhoz megy és a következő kocsit várja. Távolról látom ahogy visszatolatják a Budapestre néhány perce érkezett szerelvényt.

Már az utcán kérdezem az egyik vasutástól: „Rossz így vasárnap utazni?” „Szeretjük a mozdonyt” — válaszol. „Igen, de hogy vasárnap sem lehet otthon, nem nagyon rossz?” — faggatom tovább. „A munka is fon-

tos. Vállaltuk csináljuk. Járom az ország vidékeit, vizsgálom a sok embert már 17 éve. Három éve Dieselen. Átképeztek. Szép szakma, szeretem ezt a munkát.”

Vasárnap, ünnepen hazaviszi a sok embert, szereti a munkáját, elégedett, becsületes munkás. Az utasok talán tudomást sem vesznek róla, hogy milyen áldozatot hoznak értük a vasút dolgozói. És ők sem várnak különösebb köszönetet. Elvégzik, mert szeretik ezt a munkát.

Erkezés, indulás. Hatalmas háromszöget vés az ország térképébe ez a két vasút. Budapest—Szeged—Miskolc. Magyarország három legnagyobb városa.

Erkezés, indulás. Egy kicsit az élet sűrítése is. Vasárnap délután húsz perc alatt a szegedi pályaudvaron.

Katona Ferenc

Konzerv a laboratóriumban

Jól vizsgáznak a szegedi termékek

Nem vagyunk konzervszervező nép — mondják a szakemberek. A többi európai országhoz képest általában kevesebb tartósított készítményt vásárolnak a háziasszonyok. Ettől függetlenül étrendünkben mégis fontos helyet foglal el a konzervált élelmiszer.

Ezt látszik alátámasztani az a tény, hogy valamennyi fogyasztási cikkezhez hasonlóan a Minőségvizsgáló Intézet rendszeresen ellenőrzi a konzerveket. A szegedi intézetben a leggondosabb vizsgálatokkal a Szegedi Konzervgyár termékeit illetik.

Világ színvonalon

A konzervipar adottságánál fogva olyan alapterméket dolgoz fel, amelyek nem mindig elsőrangú. A legszebb, legjobb őszibarackot, málnát, földiepret stb. azonban értékesítik a termelők, a szezonban repülőgépek szállítják külföldre a valutászerző gyümölcsöt. A paradicsomra mindez nem vonatkozik. Ebből a legjobb minőséget használja fel a Szegedi Konzervgyár. Ennek — s néhány más körülménynek — köszönhető,

Asztalvégről

Két rövid nyilatkozat, egy vélemény. Dr. Márta Ferenc egyetemi tanár, a József Attila Tudományegyetem rektora; az egyetem önképző köréi nem pótolhatják a színházat, az oktató-nevelő munkához feltétlenül szükség van rá. Vaszy Viktor érdemes művész, a Szegedi Nemzeti Színház igazgatója: évek óta hasztalan keresünk érintkezést az egyetemmel, s ma is változatlanul valljuk, nem elég a bérlok esetleges nagy száma, nekünk emberi kapcsolatok kellene.

Mindkét kijelentés természetesen csak egyetlen mondat, summázó megfogalmazás a JATE és a színház vezetőinek üdvözlő szóváltásából, ami bevezette a két intézmény képviselőinek baráti találkozóját. Évek óta beszédtéma, hogy az egyetem oktatói, hallgatói általában közömbösek a szegedi színház előadásaival szemben. Nem érdekli őket? Mások az igényeik? Többen nem is rejtik véka alá, valóban így van: ha jó előadást akarnak nézni, felkiáltászkodnak Budapestre. Azt sem lehet elvitatni, a fővárosban gazdagabb a választék, az ottani színházi élettel nem konkurrálhat a szegedi. Ráadásul éppúgy megoldhatatlan vállalkozás lenne a színház részéről is, ha csupán a város vezető értelmiségi rétegének izléséhez, kvalifikáltabb igényéhez szabná évadi programját.

Mi tehát a megoldás? Csupán emlékeztetőül: hasonló gondokról esett már szó a város és az egyetem viszonyában, a kettő egymásmellettiiségének, közös fórumainak, rezonáló hullámhosszainak elégtelenségéről. Azokról a Falakról, melyek még ma is elhatárolják az Universitas helyi fellegrárat a környék mindennapjainak lélegzésétől, problémáitól, gondolatvilágától. És ismét csak emlékeztetőül: az elmúlt években szó került már a színház műsorpolitikájának hiányosságairól, réseiről, bizonytalan dilemmájáról a művészi követelmények és a közönségpiac mérlegelésében. Ismeretes, új évad kezdődött a színházban, új tanév az egyetemen. A múltra jótékony fátol kerülhet, ha mindkét fórumon — a művészetén és a tudományán — elindul végre valami kölcsönös tájékozódás. Folyamat. Ha ennek a zenekarnak hangszereit elkezdik közös hangnemre transzponálni. Folyamat, aminek valamilyen eredménye bizonyára lesz. És addig és azért történik majd valami.

Hétfő este az egyetem Dugonics téri épületének aulájában, úgy látszik, megindult ez a folyamat. Buzgó bábái a JATE professzorai, oktatói, a színház vezető művészei — egyelőre főleg operatőrök — voltak. Asztalvégre ültek, beszélgettek. A kísérő műsorban pedig Karikó Teréz, Lengyel Ildikó, Vigh Irén, Gregor József, Gyimesi Kálmán, Réti Csaba, Kovács János működtek közre. Zongorán kísért: Katona Irén.

Nikolényi István

dél. A vasból készült lemez felületén szulfidképződés indul meg, a szulfid beszenyenezi a készítményt. A gyár változtatott újabban: a vaslemez helyett alumíniumot alkalmaz, s ezzel a hibát kizárta.

Az említett szennyeződés azonban nemcsak a zöldborsó konzervekben tapasztalható, hanem más, például hűskészítményekben is. A májkrém, a vagdalthús dobozban is megfigyelhető az elszíneződés, a szulfidnyoma. Ezt szünteti meg az újonnan bevezetett technológia. A Szegedi Konzervgyár világ színvonalon álló automata gépet vásárolt, amely teljesen újszerű alumínium dobozokba zárja a különféle készítményeket. Megváltozik a konzervek külső megjelenése is, például a dobozok zárófedele fóliaszzerű vékony lemezből készül, amely kézzel könnyen eltávolítható.

„Búcsúznak” a hibák

A zöldborsó konzerválásban ilyen javulásról nem számolhatnak be a szakemberek. A tapasztalatok szerint a zöldborsó készítmények állománya változó, mert a gyártás során puha és kemény borsószemeket nem lehet szelektálni. A tartósítás folyamán nem sikerül kiegyenlíteni a különbségeket, s ezen a főzéssel sem lehet segíteni.

De nem a konzervgyárban található a változtatás lehetősége, inkább a mezőgazdaságban. Ahhoz ugyanis, hogy egyenletes tulajdonságú és minőségű zöldborsót kapjon a gyár, nagytüzemi termelési mód, azonos fajta szükséges.

A borsókonzervek minőségét ezenkívül egy másik tényező is befolyásolja: sokszor nem volt megfelelő az üvegen alkalmazott záróle-

Igényes befőttek

Az exportmegrendelésekre készülő befőttekkel szemben a vevők különleges igényeket támasztanak. Többek között az almabefőtteket nem géppel, hanem kézzel kell válogatni, hogy a gyümölcs színe is egyforma legyen az üvegben. Az intézet jónak találja a gyár befőtteit, azonban néhány kisebb hibát mégis feljegyeztek az idei termékekről. Például az őszibarack befőtthöz alkalmazott gyümölcs nem volt elég érett, nem egyszer zöldden került az üvegbe.

Mindent egybevetve a Szegedi Konzervgyár termékkel jó bizonyítványt kaptak, megfelelnek az igényeknek.

M. I.

Elutazott az NDK igazságügyi küldöttsége

Kedden elutazott Budapestre az NDK-beli igazságügyi küldöttség, amely dr. Kurt Wünsche, a Német Demokratikus Köztársaság minisztertanácsának elnökhelyettese, igazságügy-miniszter vezetésével tartózkodott hazánkban.

A küldöttséget a Ferihegyi repülőtérén dr. Korom Mihály igazságügy-miniszter, dr. Markója Imre, az igazságügy-miniszter helyettese, dr. Szilbereky Jenő igazságügy-miniszter-helyettes, Bojti János külügyminiszter-helyettes és az Igazságügy-minisztérium munkatársai búcsúztatták.

SZERDA,
1968. Szeptember 25.

DEL-MAGYARORSZAG 5